

אוצרות

גליון שפועי מאוצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

עם גליון ה-100

לא, זה לא הכוח שלנו; זוהי סייעתא דשמיא מיוחדת במינה אשר לה זכינו בעקבתא דמשיחא – להפיץ את דעת רבינו הקדוש בצורה עמומית ומרתקת, כדוגמת העלון השבועי הנפלא הזה.

לא, עשרות אלפי הקוראים של 'אוצרות' אינם צריכים כל הוכחה לתועלת העצומה שהעלון הזה מביא עמו. כל שבת – התחזקות מהודשת בעבודת השם, פשוטה כמשמעה.

לא, אין זו עבודה קלה ואין זו הוצאה קטנה, אבל המאמץ שווה כל מחיר, כאשר בכל רחבי הארץ ובמרחקים רבים בעולם, הדברים נקראים בשקיקה מתחילה ועד סוף.

לא, איננו קופאים על השמרים; אנו מנסים לשפר עוד ועוד את החומר, להפיץ את העלון יותר ויותר, ועושים כל מאמץ להגיע לכל יהודי באשר הוא שם, עד שיקויים בנו הפסוק ביהוה אל לך האבן חדש ורוח הדשה אתך בקרבכם והסירותי את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשרי. אל תקרי לב בשרי אלא לב בקר (בראשית רבה לד) – אותיות ברסלב!

העורך

למה "ואהבת לרעך" הוא יסוד הנל?

האדם; "כשם שפרצופיהם שונים, כך דעותיהן אינן שוות". ניגודים אלו הם עיקר המעוררים לריב ומדנים.

מי שלדוגמה טבעו נוטה למידת החסד, אוהב לתת ולהעניק; הוא לא סובל כאשר משתמשים בכוח ובגבורה, וכאשר הוא פוגש באדם שטבעו הפוך משלו, נוצרים חיכוכים והתנגדויות ביניהם. וכך גם להיפך.

אך כל זה כאשר הרצון העצמי הוא ששולט באדם, אבל אם הוא משעבד את טבעו אל מה שהתורה מצווה, הרי שהוא וזולתו מאוחדים להפליא, שכן לשניהם אין מעתה מטרה אחרת מאשר קיום רצון הבורא: בעל החסד לא יעשה חסד עם אלה שאסור לעשות עמם חסד, ולא יאהב את מה שהתורה אוסרת לאהוב. כל אהבתו ונתינתו יהיו משועבדים לקיום רצון השם.

כך גם זה שנוטה לגבורה, כל שימושו במידה זו יהיו אך ורק לכיבוש היצר ולנקמה במשנאי ה'. לעומת זאת, במקומות בהם רצון ה' הוא לאהוב ולהעניק, שם יכניע את מידת הגבורה ויעשה את ההיפך.

כך שההשתעבדות לקיום רצון ה' מאחדת את שני ההפכים הללו ועושה אותם לחטיבה אחת.

אף שכלפי חוץ נדמה שישנם אלפי דברים מנוגדים ומשונים זה מזה, הרי בעומק – הכל אחד. עלינו הוטל התפקיד לקלף את השוני החיצוני ולגלות את האחדות שבהם

כאשר אנחנו מתגברים על נטיותינו הטבעיות ומשתעבדים לרצון ה', נפולות המחיצות הטבעיות שבין האדם לזולתו והוא יכול לאהוב את כל אחד ואחד. זהו גילוי מושלם של רצון ה' וכבודו בעולם. מצב זה הוא הוא השלום המיוחל, המהווה כלי מחזיק ברכה שמביא את כל הטוב והחיים בעולם.

הציווי "ואהבת לרעך כמוך" אינו אם כן ציווי פרטי של מצווה מסויימת, אלא קריאה וציווי לאדם להתעלות מן האנוכיות שלו שמעמידה את הרצונות העצמיים כיסוד הכל. התורה דורשת מן האדם שיכיר בכך שהוא שליח למילוי הרצון האלוקי בלבד, וכי על כן הוא וחברו שווים, על אף השינוי במזגיהם.

זהו יסוד כל התורה כולה. מי שאינו מכיר בכך שלמטרה זו הוא נברא, חסרה לו הגישה היסודית לקבלת עול מלכות שמים וההגעה לתכלית בריאתו.

ומתן שכרה בצידה. אין כאן דרישה להקרבה עצמית חסרת תמורה, אלא דרישה לחיים מתוקים, מלאי טובה. השלום הוא כאמור כלי מחזיק ברכה והוא הגורם הראשון במעלה להשפעת חיים טובים לכלל ולפרט.

(עפ"י ליקוטי הלכות ברכות הראייה ד)

ימי העומר מוקדשים לתיקון המידות שבין אדם לחברו. עד היום אנו מתאבלים על האסון הנורא שפקד את עמנו בתקופה זו, כאשר תוך פחות מחודשיים נעדרו מן העולם עשרים וארבעה אלף ארזי לבנון, תנאים קדושים וטהורים, תלמידי רבי עקיבא, כאשר התביעה עליהם מן השמים היתה מפני שלא נהגו כבוד זה בזה.

כמובן שאין זה לפי השגתנו: מהי אותה אי נהיגת כבוד; אין ספק שלא היו כאן חלילה אפילו נדנודי איסור, והם נתבעו לפי רום מעלתם, אבל הלימוד הנצרך לנו הוא שאסור להקל בשום אופן בפגיעה קלה בכבוד הזולת, כי התוצאות עלולות להיות מרות מאד חלילה.

אין זה מקרה שהעונש פקד אותם דווקא בימי העומר – ימי ההכנה לקבלת התורה, שכן "דרך ארץ קדמה לתורה" ותיקון המידות, שהן יסוד ה"דרך ארץ" שהוא ההכנה וההקדמה לתורה.

מה גם שהאהבה האמיתית לזולת – שהיא שורש כל המידות הטובות – היא יסוד כל התורה כולה, כפי שאמר רבי עקיבא (בר' כד): "ואהבת לרעך כמוך – זה כלל גדול בתורה".

מכיוון שכן, ברור שתחילה יש לתקן את היסוד – ואחר כך לגשת לקבלת כל התורה.

מדוע אכן האהבה לזולת היא שורש הכל?

הבריאה כולה – אומר רבי נתן – נבראה כדי לגלות את כבוד הבורא, ורצונו זהו כבודו. הרצון האלוקי הוא השורש היחידי המחיה את הבריאה כולה, ועל אף שכלפי חוץ נדמה שישנם אלפי דברים מנוגדים ומשונים זה מזה, הרי בעומק – הכל אחד ואין שום דבר בעולם חוץ מרצונו יתברך.

עלינו הוטל התפקיד הנכבד, שהינו תכלית הבריאה כולה, לקלף את השוני החיצוני ולגלות דווקא בכל השינויים הללו את האחדות שבהם. דהיינו, את הרצון האלוקי הפנימי, שהוא הכוח היחיד שמחיה את כל אלו.

את הקילוף-הגילוי הזה אנחנו עושים על ידי ביטול כל הרצונות שלנו, שנובעים ממאוויו הגוף, ושעבודם אל רצון השם – "שיכוון בכל דבר, לעשות אותו כרצונו יתברך, וישבר כל תאוותיו ורצונותיו מפני רצונו יתברך; וכל דבר שיבוא לידו, אם יהיה בו רצון ה' יתברך – יעשה, ואם לאו – לא".

מן השינויים העיקריים בבריאה הוא השוני שבין טבעי בני

חוקי הלימוד היומי

יום	יום בחדש	ליקוטי מוהר"ן	ליקוטי הלכות	ליקוטי תפילות	הדף היומי
שבת	א	א	א	א	א
א	ב	ב	ב	ב	ב
ב	ג	ג	ג	ג	ג
ג	ד	ד	ד	ד	ד
ד	ה	ה	ה	ה	ה
ה	ו	ו	ו	ו	ו
ו	ז	ז	ז	ז	ז
ז	ח	ח	ח	ח	ח
ח	ט	ט	ט	ט	ט
ט	י	י	י	י	י

יום של הפצה

יב באייר: לעי"נ מרת זלמא ב"ר אריה לייב ע"ה
יב באייר: לעי"נ הר"ר שמושון ב"ר אהרן ז"ל
יג באייר: לעי"נ מרת לאה ב"ר נתן ע"ה
טז באייר: לעי"נ הר"ר יעקב בן עליה ז"ל

יול"ע ע"י "אוצרות ברסלב"

ד.ת. 50617 בית שמש

טל, במשרד: 02-9993338 פקס: 02-9926066

לשמיעת שיעורים בשפות שונות 02-9950000

בארה"ב: (718) 8552121

מוקד הישועות: 1800-255-522

ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל

braslav@actom.net.il

הפצה למנויים ובתי כנסת: 057-3100646

הצצה, תרומות ופרסום: 057-3100693

גישה מכובדת לתפילה

זוכאים לקדש עוד ועוד חלקים מהעולם, עד שנוכה ליעוד הנכסף: "לתקן עולם במלכות ש-ד-י" (מתוך 'עלינו לשבח').

כך נבין את הקשר שבין התפילה לארץ ישראל, כפי שקובעת ההלכה שיש להתפלל לכיוון ארץ ישראל, ככתוב: "והתפללו אליך דרך ארצם" (ש"ע או"ח צד).

זהו גם העומק שבקביעת מקום קבוע לתפילה, שכן בתפילה מגלה המתפלל את האמונה בהשם יתברך ובכך הוא מקדש את האוויר שבמקומו, שיהיה קדוש כמו ארץ ישראל.

כך שבכל תפילה הוא מוסיף ומקדש את המקום הקבוע דרגה אחר דרגה.

מה שאין כן אם מתפלל אדם בכל פעם במקום אחר, הרי הוא דומה למי שמנסה להרתיע קומקום מים במשך דקה, מתקרב ושוב מחמם אות ומתקרב כך שלא יצליח להרתיע אותו לעולם.

זהו פשר הברכה "אלוקי אברהם בעורו".

שכן אברהם היה הראשון שגילה את האמונה שהכל של הקדוש ברוך הוא.

לכן הגיע לפיסגת מידת החסד, כמו שכתוב: "חסד לאברהם".

שהרי הבריאה היתה במידת החסד – "עולם חסד יבנה" (תהלים ט). גם החדרת התובנה הזו בעולם על ידי אברהם אבינו, שכל הבריאה היא מהשם, גם היא חסד גדול.

כשהודי קובע מקום לתפילתו הוא מראה בכך שהתפילה איננה איזשהו מס שפתיים וזימומי, איה כרטיס שהימים להעביר קודם שמתחילים את עיסוקי היום...

הוא מראה בכך שהתפילה היא עבודה חשובה המהווה מרכיב נכבד בהתעלות הרוחנית שלנו, כך שיש לטפח אותה ולדאוג לה למקום קבוע שיהיה מנוטרל מטרדות של שינויי נוף ותפאורה.

אבל יש כאן מימד עמוק יותר:

מלחמת קודש לנו בכוח הרע שבעולם שמסתיר את מלכות השם בעולם. התפלה היא כלי הנשק העיקרי במלחמתנו זאת. לא בכדי כינה יעקב אבינו את התפילה "חריבי וקשתי" (בראשית מח, ראה בתרגום אונקלוס שם).

שכן בתפילה אנחנו מכריזים ומגלים שהכל מהשם יתברך; כל מה שיש, גם כל מה שחסר.

מלחמת דעות זו אינה מצטמצמת רק למישור ההשקפתי. חז"ל מגלים לנו שבכך נעוץ המאבק על זכותנו בארץ ישראל, שאומות העולם טוענים עליה "גולנים אתם". וזו תשובתנו: שהכל שלו, וכידו לתת אותה לנו.

הטענה "גולנים אתם" איננה על עצם הזכות המשפטית שלנו, כל העולם מלא מלחמות וכיבושים. הטענה היא: אתם חורגים מכללי המשחק; העולם הזה הוא חומרי – איך אתם לוקחים והופכים אותו לארץ אשר עיני ה' אלוקיך בה מראשית השנה עד אחרית שנה?! (דברים יא).

רק על ידי ההכרה שמלכות השם מושלת בכל, אנחנו יכולים

"ידוע כי אורא דארץ עממין היא טמאה – ואורא דארץ ישראל הוא קדוש וטהור, כי הוציאה הקב"ה מתחת יד העכו"ם ונתן לנו... בזה נתעורר כח מעשינו... שהגיד שכל העולמות – מעשי ידיו, ולמי שהקב"ה רוצה – הוא נתן... ואז נטהר המקום שאיש ישראל מתפלל.

"ובשביל זה צריך לקבוע מקום לתפלתו... אפילו כשעומד להתפלל במקום שהתפלל צדיק, אף על פי כן קשה לו מאוד להתפלל שם, כי אינו מורגל באורא של מקום".

(ליקוטי מוהר"ן ח"א, מד)

"שאלוקי אברהם יהיה בעורו!" מי לא היה חפץ בברכה כזו, בפרט כשהיא יוצאת מפיו של רב הונא האמורא הדגול?

אבל... לא צריך להשקיע הרבה כדי שהברכה הזאת תתקיים.

"אמר רב חלבו אמר רב הונא: כל הקובע מקום לתפלתו, אלוקי אברהם בעורו; וכשמת אומרים לו: אי עניו! אי חסיד! מתלמידיו של אברהם אבינו!" – – –

חז"ל הקדושים אינם מפזרים ברכות "על הקילו"; כל מילה שלהם שקולה ומדודה.

צריך להבין אפוא: מדוע קביעות מקום לתפלה חשובה כל כך, ומדוע ראוי לה דווקא השכר הזה ש"אלוקי אברהם בעורו", ושראו לכנות את המתנהג כך: עניו, חסיד ומתלמידו של אברהם אבינו?!

מסתבר שקביעות מקום לתפילה איננה הנהגה טכנית גרידא; יש כאן גישה עקרונית שונה לכל נושא התפילה:

נעקבות הדורות בחסידות

דורות

ר' משה צדוק'ס הי"ד

משה צדוק'ס לעזרת אָחיו; הוא מסר את נפשו, פשוטו כמשמעו. חפר באורוה שבהצר ביתו הפירה בעומק של חמישים מטרים, עד שמצא מקום מים.

כך, תוך סיכון עצמי רב, בנה מקווה מחותרתי שפעל תקופה ארוכה ושימש את יהודי העיר, גם את המתנגדים שבהם, שעתה הודו בפה מלא בצדקת דרכם של חסידי ברסלב המקרבים כל יהודי באשר הוא.

ר' משה הקים דור ישרים מבורך, ההולכים בדרך התורה והיראה. בשנות השואה, עם כיבוש העיר אומן על ידי הגרמנים ימ"ש, הוצא להורג ביער שמוחוץ לעיר, יחד עם עשרים וחמש אלף יהודי אומן, ה' יקום דמם.

דמותו במקום – והמתפללים קראו לעברו בזעם: "כלך לך מכאן, צא ממחיצתנו!"

הדבר נשנה על עצמו בכל בית כנסת שאליו רצה להכנס ולומר קדיש על אביו. לבסוף החליט לנסות את מזלו בבית המדרש של חסידי ברסלב, היכן שנהג אביו להתפלל.

משה צדוק'ס נכנס לקלוז'ו; וראה זה פלא: איש לא גרש אותו, והוא אף הצליח לומר את הקדיש עד גמירא. לאחר מכן עזב את המקום.

במשך שנת האבל על אביו פקד את הקלוז'ו יום יום, כשמלבד אמירת קדיש אינו עושה מאומה; לא טלית ותפילין, לא קריאת שמע ותפילה.

יום אחד ניגש אליו החסיד רבי יענקל' מזיטומיר ואמר לו בנימת חיבה: "משה, אם כבר באת לכאן, הנה גם תפילין".

משה נמס כולו מול הלבביות שהקריין ר' יענקל', ונעתר לבקשתו. אט אט הוסיף על הנחת התפילין עוד מצוות; הוא גם גידל זקן ופיאות וכל חזונו השתנה ללא הכר.

לא פעם נשמעו קולות בכי מתוך אוהל ציון רבינו – בכיו של ר' משה צדוק'ס תוך כדי אמירת 'תקונו הכללי' וליקוטי תפילות.

ויהי בימי שלטון הרשע הקומוניסטי, כל המקוואות באומן נסגרו, דבר שהסב צער רב ליהודי העיר. והנה נחליץ ר'

מאותם בעלי תשובה מופלאים היה ר' משה, דוגמא היה ומוחשית לדברי רבינו הקדוש: "כמה 'צלם אלוקים' היו מונחים ברפשי, שאני הוצאתים משם, ועל ידי נתקרבו אל ה' יתברך בהתקרבות גדולה כל כך, עד שאין להם להתבייש מצדיקים גדולים!"

איש יהודי היה באומן ושמו צדוק. בעל עגלה פשוט היה, את מקום תפילתו קבע בקלוז'ו של חסידי ברסלב, מדי יום, טרם עלות השחר, נהג לקום ולומר תהלים בתמימות טהורה.

ולצדוק בן ושמו משה, אשר נקרא על שם אביו: משה צדוק'ס. לצדוק לא היתה שום סיבה להתפאר בבנו; אדרבה, רק חרפה וקלון הביא עליו; הוא חָבַר לכנופיית פשע שהפילה חיתתה על כל האיזור ולא בחלה בשום אמצעי כדי להשיג את מטרותיה השפלות.

כך חי לו משה חיים שיש בהם בושה וכלימה לו ולכל משפחתו, ונדמה היה שאפסה התקווה כי ישוב אי פעם לדרך הישרה.

ויהי היום, צדוק העגלון נפטר לבית עולמו, והניצוץ היהודי שבלב בנו התעורר קמעא מתרדמתו; משה החליט שעליו לעשות את המינימום לטובת נשמת אביו ולומר אחריו קדיש.

אך להותו התברר כי אין הדבר פשוט כלל ועיקר; בשום בית כנסת בעיר לא הותרה לו דריסת רגל; רק נראתה

נקודה

**בני בתפילה – טוב מאוד;
ציפיה לבני – 'מחשבה זרה'.**

(עפ"י ליקוטי מוהר"ן ח"ב צה)

מוהרנ"ת בסוד שיח עם הרה"ק מטשרנוביל

אחד ביקש על רוחניות – אחד מחסידי ברסלב שכתב בקווטל את הפסוק בתהילים (כה, יז): 'צרות לבבי הרחיבו ממצוקותיי הוציאני...'

עקב חולשתו הגדולה נכנס רבי מרדכי לאחר החופה לחדר סמוך כדי לנוח. באותה שעה רקדו חסידי ברסלב בהתלהבות ובדבקות עם החתן, כשביניהם בולטת דמותו הקדושה של רבי נתן.

קולות השמחה והריקודים הגיעו לאוזני רבי מרדכי, יצא מחדרו, נעמד סמוך לפתח והביט ברוקדים. אותות התפעלות ניכרו על פניו, ותוך כדי כך התבטא: "כסבור הייתי שחסידי רוקדים כאן – עתה נוכח אני לראות כי 'צדיקים' הם הרוקדים..."

באותה הזדמנות שוחחו ביניהם רבי מרדכי מטשרנוביל ומורנו רבי נתן. שאלו רבי מרדכי תוך כדי שיחתם: "מה אומר רבכם על עניין 'חולי נופל' (= מחלת נפילה)?" ולא בכדי שאלו על כך, שכן אחד מקרוביו סבל מחולי זה.

השיב לו רבי נתן: "רבינו הקדוש אומר (בליקוטי מוהר"ן ח"א רא): 'סגולה לחולי נופל רח"ל: לפזר צדקה. פיזור נתן לאביונים (תהלים קיב) – ראשי תיבות 'נפלי'."

כידוע, היה רבי מרדכי בעל צדקה גדול; הוא עסק בפרנסת הצדיקים הנסתרים וכן במצוות פדיון שבויים – לרוב, בשומעו את דברי מוהרנ"ת נענה: "אם כן, צריכים אנו מחדש להתחיל לחלק צדקה."

הלא הכרת את רבי אהרן בחיים חיותו?! "אכן", נענה רבי מנחם מנדל כשכולו נרעש ממראה עיניו, "אולם לא באותם הלבושים שבהם ראיתו עכשיו."

לתקופת הזמן נולד לרבי מרדכי מטשרנוביל בן, ושמו נקרא בישראל 'אהרן' – על שם סבו הגדול, אבי אמו. בהגיעו לפרקו, נשא לאשה את בת הרה"ק רבי גדליה מליניץ.

רבי אהרן נודע לימים כאחד מגדולי דורו. כחתן עבור בתו לקח את רבי ישראל נכד רבינו הקדוש מוהר"ן זיע"א.

באותה שמחת נישואין השתתפו משפחת החתן ועמה – חסידי ברסלב, בראשם מוהרנ"ת; ומצד הכלה – רבי אהרן מטשרנוביל ואביו רבי מרדכי שכבר היה ישיש, בא בימים.

לפני החופה נכנסו רבים מן הבאים אל הסב רבי מרדכי ובידיהם קווטלאך (= פתקאות לתפילה) כנהוג. מאוחר יותר נענה רבי מרדכי בהתפעלות: "אנשים רבים כתבו לי פתקאות, אך רק יהודי

כשנסתלק הרב הקדוש רבי אהרן הגדול מקרלין לגניז מרומים, שאיר אחריו בת צדקת ויראת שמיים שהגיעה לפרקה. דיברו בה נכבדות עם מי שנודע לימים כהרב הקדוש רבי מרדכי מטשרנוביל, ועד מהרה השידוך קם והיה.

בשמחת הנישואין נטלו חלק גדולי וצדיקי הדור. הארי שבחבורה, רבי דוב בער – המגיד ממועזריטש כיבד את הרה"ק רבי מנחם מנדל מויטבסק בקריאת שטר ה'תנאים'. נעמד רבי מנחם מנדל וקרא בדחילו ורחימו את התנאים, ובהגיעו אל שם הכלה "בת רבי אהרן" נפל תחתיו מתעלף – –

הנוכחים חשו לקראתו ועוררוהו מעלפונו. קדושי עליון אלה ידעו היטב כי אם רבי מנחם מנדל מתעלף, אין זה דבר ריק כלל, ובוודאי ראה זה עתה את נשמתו הנשגבה של רבי אהרן, הצדיק הקדוש שהגיע להשתתף בשמחת נישואי בתו.

לאחר מכן ניגש המגיד אל רבי מנחם מנדל, ושאל אותו כמתמיח: "מדוע נבהלת כל כך?"

השבוע לפני...

השבוע לפני 201 שנה

תיקון נשמות באומן

בחי רבינו התגורר בעיר אומן בקוצה של משכילים, כופרים בעיקר, שהיתה ידועה לשמצה בכל הסביבה. ביניהם היו: חייקל הורביץ, בנו הירש בער הורביץ, וחתנו ד"ר משה לנדא. אף חותנו של הירש בער, נחמן נתן רפפורט, השתייך לחבורה מפוקפקת זו. אנשי הקבוצה נשבעו ביניהם שלא יישמע שם שמים על פיהם כלל, בכדי שלא יגיעו ליחשי הרהורי תשובה... מתלוצצים היו מגדולי החסידות, מצוקי ארץ, הבעש"ט ותלמידיו הקדושים, ומנעו בכל כוחם ייסוד חצר חסידית כלשהי באומן עירם.

בשנת תקס"ב, כשרבינו נסע מזלאטיפולי לברסלב, עבר דרך העיר אומן ונפגש בכוונה תחילה עם ראשי הקבוצה. אותה פגישה הפתיעה את המשכילים והוכיחה להם כי החכמה האמיתית נמצאת רק בתורה הקדושה – והם התקרבו במקצת ליהדות. מאוחר יותר, כשרבינו התגורר באומן, התקרבו אליו יותר, ורבינו אף השתדל לטובת נשמתם.

לפחות על אחד מהם, הירש בער, ידוע שמת מתוך תשובה כשמילותיו האחרונות עלי אדמות היו: "אוי הרבי! אוי הרבי!" באחד הימים של סוף חודש ניסן תק"ע, ורבינו עדיין מתגורר בעיר ברסלב, שלח את תלמידו רבי מאיר מטפליק לאומן כדי לשכור עבורו את ביתו של נחמן נתן רפפורט שמת כשנה קודם לכן.

שכירת הדירה באומן היתה מעשה תמוה ביותר, אך לאחר ימים ספורים, כשהגיע ליל שבת, ראש חודש אייר, ושריפה ענקית פרצה בברסלב – התברר כי רבינו שגם ביתו נשרף עבור כבר בשבוע זה להתגורר אומן.

מאוחר יותר גילה כי נשמות רבות מצפות לכיאתו לאומן, בכדי שיתקנם – – – ביום ד' בעוד רבינו עושה את דרכו מברסלב לאומן, מלווה במוהרנ"ת, פוגש הוא על אם הדרך את רבי מאיר מטפליק שמבשר לו כי דירתו של נחמן נתן מוכנה ומוזמנת, וכי אנשי העיר כבר מחכים לו...

ענה רבינו אמר: "הלא הכל שלנו. כי חייב אדם לומר בשבילי נבוא העולם. הרי נוסעים כאן נחמן ונתן (= רבינו ומוהרנ"ת) ואם כן, הכל שלנו..." והבררים סתומים וחתומים.

רבינו נכנס לבית שנשכר, שכפי עדותו "לא הוכירו שם בשום פעם את השם יתברך" – – – קם רבי יקותיאל, המגיד מטירוביצה ושאל את רבינו, מדוע נכנס לבית כזה, ולא לביתו של רבי יוסף שמואל שהוא איש כשר. השיב רבינו, כי קושיא זו היא כמו הקושיא מדוע העולם היה מתחילה תוהו ובוהו...

בסוף התברר שנשמתו של נחמן נתן רפפורט באה אל תיקונה כתוצאה מכך, שכן ביום י' באייר של אותה שנה, כשרבינו התפלל בביתו תפילת שמונה עשרה, באמצע ברכת ה'שיבה שופטינו' "בא על דעתו ר' נחמן-נתן, היינו שיעשה בשבילי לתקנו" – – –

(היי"מ קפה - ג)

לחידודא

חידה מס' 97

חידון השבוע לצעירים

מתוך מאות פותרי החידה שבגיליון הקודם

רק בודדים השיבו תשובה נכונה. לכן אנו מפרסמים אותה שוב:

מתי "בדיוק" השמיע רבינו את התורה 'לכו חזו' על רשב"?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס מוגדל, והוא יעמוד על 100 ₪

זכות קניה בחנות ספרים 'ברסלב' רחוב מאה שערים 110 ירושלים

לתשובות - התקשרו למערכת הממוחשבת 'אוצרות ברסלב' 02-9950000. לאחר בחירת השפה, הקשו 1-9-2-1 והשאירו הודעה. בין הפותרים נכונה עדי יום שני בשעה 12 בלילה. תערוך תגולה על זכות קניה בסך 50 ₪

שאלה:

לשם מה נחוצה 'ועדה רוחנית' לעלון כדוגמת 'אוצרות' למשל?

תשובת הרב שמועון טייכנר:

עיקרון גדול יש כאן! כל דבר קטן וגדול האמור לייצג או לספר משהו על חסידות ברסלב או על רבינו הקדוש, חייב להיות ברור ומדויק, כי ככל שהעניין נעלה יותר ויכול לקבוע לכל אחד עניינים נצחיים, צריך להיות עליו פיקוח מלא.

שהרי לא ככל עלון הוא עלון של חסידי ברסלב, המבטא את דבריהם של צדיק גדול וחסידים גדולים העוסקים בבנינו הרוחני של שמועני לקחם, ולא כל הרוצה ליטול את השם יטול.

בכל הדורות ידענו שברסלב זה 'שמן זית זך' ולא כל טועם טעמה כבר ראוי לחוות דעתו בה, ואפילו אם זכה להתעררות עצומה לפי דרכו, עדיין הוא צריך לעמול שנים בלימוד ועבודת השי"ת כדי שיקבל איוז שהיא בהירות בדברים. הוא גם צריך להתאבק בעפר רגליהם של חסידים מהדור הקודם, שהם קבלו מהדור שלפניהם, עד רבינו ומהרה"ת ז"ל, עד שיישיג גישה ברורה במושגי החסידות האמורים להביא את האדם לתכליתו הנצחית.

כאשר מוציאים לאור עלון, הרי זה מגיע לכל סוגי אנשים ומתקיים זמן רב, וכאן בוודאי צריך לדייק שבעתיים בכל אשר ייצא מהדפוס, שכן לפעמים משפט או אפילו מילה מוטעית אחת יכולים להביא נזק גדול בהשקפה או בהסתכלות על הצדיק או תלמידיו.

אמנם אנו כחברי ועדת הביקורת איננו רואים עצמנו ככאלה שלמדו כל כך הרבה ועסקו בעבודת השי"ת כראוי, אך בוודאי שזכינו לראות ולהתבונן בחסידים מהדור הקודם אשר רגליהם עמדו מוצקים בארץ וראשם בשמים, וגם מעט מגדולי אנ"ש החיים עמנו היום, כך שבכל דבר אנו מתבוננים איך הם היו מתייחסים אל הנכתב בעלון, ולפיכך יש להניח שהביקורת שלנו נכונה ומועילה בעזרת ה'.

זכור לנו היטב כמה היה רבי לוי יצחק בנדר זצ"ל מתריע וחוזר ומתריע על כל זיוף קטן או אפילו ייפוי מזערי של שיחה או סיפור מרבינו ותלמידיו. זאת על פי דרכו של רבו ומורו רבי אברהם ב"ר נחמן שהקפיד על כך ביותר, עד כדי כך שהיו שיחות וסיפורים נפוצים, שהוא לא רצה לספר מפני שלא היו ברורים לו די צרכם.

זאת ועוד, כל כותב, אפילו החשוב ביותר, יכול לשגות, כמו שכתוב "שגיאות מי ביין", כמו כן אין הכותב עצמו יכול להבחין בטעויותיו לפי הכלל ש"אין אדם רואה נגעי עצמו". לכן צריך מיישור בעל עין ביקורתית שיוכל לתפוס את השגיאות בעוד מועד, פן יבואו הקוראים וישתו מים הרעים, ונמצא שם רבינו מתחלל ח"ו.

במיוחד חשובה הביקורת כאשר באים לכתוב בלשון פשוטה, כנדרש בעלון עממי, על מושגים רוחניים גבוהים ועדינים המובאים בספרי רבינו ותלמידיו הקדושים, או כאשר מגוימים בדברי התחזקות או התעררות אשר בהם אפשר לפעמים בהתבטאות אחת קטנה להחטיא את המטרה.

הן על כל אלה וכדאי לנו לטרוח ולבדוק כל מילה ומילה שוב ושוב, בעין בוחנת וכישייב הדעת, כדי שיצא מתחת ידינו דבר מתוקן ומנופה עד מקום שיד אנוש מגעת. כולי האי ואולי נזכה לכיון לאמיתיה של תורת רבינו הגבוהה מעל גבוה ואין חקר לעומקה ורום ערכה.

"לא תעבד פו עבדת עבד" (ויקרא כה, מט)

יש שתי דרגות בעבודת השם – עבד וכן. עבד הוא מי שאומנם עובד את השם בכל כוחו, מוקיים את כל המצוות ונזהר מכל העבירות, אבל בעצם הוא רוצה עדיין את העולם הזה ואת תענוגותיו, אלא שהוא מכריח את עצמו ומשבר את רצונותיו, ומשקיע את כולו בעבודת השם.

דרגה זו היא אומנם חשובה ויקרה, ואשרי מי שעובד את השם גם כך, אלא שיש דרגה גבוהה עוד יותר, והיא דרגת ה'בן'. המדובר ביהודי שכל כך מתאמץ ומשקיע בעבודת השם, עד שאפילו הגוף שלו הודך, כך שאין לו שום רצון אחר בעולם מלבד רצון השם. אצלו כל התורה והמצוות אינן נחשבות כעבודות, כי אדרבה – זה כל תענוגו ושמהחו.

ברור שתחילת עבודתנו את השם היא רק באופן הראשון, כעבד, אלא שעלינו להתרגל לשמוח בקיום המצוות ובעבודת השם עד שכל הרצון שלנו יהיה בעיקר לתורה ולמצוות, כפי שציוו לנו הו"ל: "ואהבת את ה' אלוהיך בכל לבבך" – בשני יצריך" (ברכות ד). היינו, שלא יעבוד אדם את השם רק ביצר הטוב שלו, בעוד שיצרו הרע עדיין משתוקק לרע, אלא יכונן את כל רצונותיו לעבודתו יתברך.

(עפ"י ליקוטי הלכות, ברכת השחר, ג, יח – ט)

"והייתה שבת הארץ לךם לאכלה" (שם כה ו)

כל הברכות וההשפעות, הן ברוחניות והן בגשמיות, מגיעות משבת קודש, כמו שכתוב: "כי היא מקור הברכה" (מתוך לכה דודי).

זה שכתוב: "והייתה שבת הארץ לךם לאכלה לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הגרים עמך" – לאמור, שכל השפע, מכל הסוגים ולכל המדרגות, מגיע על ידי שבת קודש.

(עפ"י ליקוטי מוהר"ן ה"א, נח)

חוויה עם נשמה
דרך צדיקים
סוכנות נסיעות לחו"ל

חוויה עם נשמה
החלה מהרשמה
למגוון קבוצות הקיץ

סיסות לכל יעד בעולם

ירושלים: ח' בית ישראל 38 בני ברק: רח' עקיבא 62
02-5410100 (ארצי)

למה לך לשלם יותר?

שירותי לינה, ארוחות, והסעות קונים רק ב'א.א.א.ל!

ESL
אגודת תלמידי ישיבת עין שבע

הפתרון לתייר היהודי בעולם
02-999-72-72
רח' תפני חיים 33 (ליד זכרון משה) ירושלים

בעת צרה, בשעת מצוקה. גם בעת שמחה ובכל זמן

מוקד הישועות 1-800-255-522

להעברת בקשות לתפילה ולהדלקת נר בקברו של רבי נחמן מברסלב באומן

לישועה וצלחה, לרווח ופרנסה, לרפואה, למקשה לילד, לנחת ושמחת חיים

המפיעים										
<p>ירושלים - צפת</p> <p>הר"ר נח נחום שטיינברג ה"ר</p> <p>תרם והפיץ 1000 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוסים הבן אברהם נתן ה"ר</p> <p>ומחותנו</p> <p>הר"ר אליהו חיים רייטר ה"ר</p> <p>תרם והפיץ 1000 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוסים הבת שתי' זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמוד להם לראות רב נתן דקדושה</p>	<p>ירושלים - צפת</p> <p>הר"ר ישראל זאב פרידמן ה"ר</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוסים הבן אילמלך ה"ר</p> <p>ומחותנו</p> <p>הרב מיכאל גול שליט"א</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוסים הבת שתי' זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמוד להם לראות רב נתן דקדושה</p>	<p>ירושלים - צפת</p> <p>הר"ר אליהו גבאי ה"ר</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוסים הבן נתן ה"ר</p> <p>ומחותנו</p> <p>הרב מיכאל גול שליט"א</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוסים הבת שתי' זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמוד להם לראות רב נתן דקדושה</p>	<p>ירושלים - צפת</p> <p>הר"ר ישראל זאב פרידמן ה"ר</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוסים הבן אילמלך ה"ר</p> <p>ומחותנו</p> <p>הרב מיכאל גול שליט"א</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוסים הבת שתי' זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמוד להם לראות רב נתן דקדושה</p>	<p>ירושלים - צפת</p> <p>הר"ר ישראל זאב פרידמן ה"ר</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוסים הבן אילמלך ה"ר</p> <p>ומחותנו</p> <p>הרב מיכאל גול שליט"א</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוסים הבת שתי' זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמוד להם לראות רב נתן דקדושה</p>	<p>ירושלים - צפת</p> <p>הר"ר ישראל זאב פרידמן ה"ר</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוסים הבן אילמלך ה"ר</p> <p>ומחותנו</p> <p>הרב מיכאל גול שליט"א</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוסים הבת שתי' זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמוד להם לראות רב נתן דקדושה</p>	<p>ירושלים - צפת</p> <p>הר"ר ישראל זאב פרידמן ה"ר</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוסים הבן אילמלך ה"ר</p> <p>ומחותנו</p> <p>הרב מיכאל גול שליט"א</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוסים הבת שתי' זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמוד להם לראות רב נתן דקדושה</p>	<p>ירושלים - צפת</p> <p>הר"ר ישראל זאב פרידמן ה"ר</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוסים הבן אילמלך ה"ר</p> <p>ומחותנו</p> <p>הרב מיכאל גול שליט"א</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוסים הבת שתי' זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמוד להם לראות רב נתן דקדושה</p>	<p>ירושלים - צפת</p> <p>הר"ר ישראל זאב פרידמן ה"ר</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוסים הבן אילמלך ה"ר</p> <p>ומחותנו</p> <p>הרב מיכאל גול שליט"א</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוסים הבת שתי' זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמוד להם לראות רב נתן דקדושה</p>	<p>ירושלים - צפת</p> <p>הר"ר ישראל זאב פרידמן ה"ר</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוסים הבן אילמלך ה"ר</p> <p>ומחותנו</p> <p>הרב מיכאל גול שליט"א</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוסים הבת שתי' זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמוד להם לראות רב נתן דקדושה</p>	<p>ירושלים - צפת</p> <p>הר"ר ישראל זאב פרידמן ה"ר</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוסים הבן אילמלך ה"ר</p> <p>ומחותנו</p> <p>הרב מיכאל גול שליט"א</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוסים הבת שתי' זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמוד להם לראות רב נתן דקדושה</p>

חברת אירו-פנים ומכון עלה לתרופה

מברכים את עלון 'אוצרות' ברסלב עם הופעת עלון ה'מאה'

המשיכו להפיץ ולגלות דעת הצדיק בעולם!

EuroPnims אירו-פנים
שרותי פנים באירופה ground logistics in europe

02-800-80-80 פנים

התחייבות
נכסיהם טיבה מול ביטוח

לא קונים כרטיס לאוקראינה ולכל היעדים לפני שבדקים באירו-פנים!